

πάλιν ἐκείναι μὲν εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων κτλ μ-
 κρα μέρη διασπασμένα. ἤδη δὲ σαφῶν αἰ
 πλείεσσι τὰς μὲν ἀρχὰς ἔχουσι συνεχεῖς, ἔ-
 πιπτεῖ εἰς πλείω μέρη τῶν διαφροσν λαμβάν-
 νοσι. διατεῖ μ δὲ εἰσι ἤδη φωνῶν ὅσους ἔσω-
 den τὸ πνύμα ὁ δὲ αἰσι συνεχεῖς ἀλλοτρῆ μτ' ἢ
 φθόγγων. ἕλαχ δὲ εἰσι τοῦ ἀντιπύου, ὅσων γί-
 γνονται χωρὶς τῆς τῆ πνύματος ἐμβολῆς.
 ὁπορρή γινεται δὲ συμβάθει τὰς φωνὰς, ὅ-
 των μικρῆτι διωκονται τὸν ἀέρα μτ' πληγῆς
 ἐκπέμπειν, ἀλλ' ὁ αἰσι τὸν πνύμονα τόπος
 αὐτῆς ὑπὸ τῆς διαστάσεως ἐμβληθῆ. ὡσπερ
 γδ καὶ τὰ πύου καὶ τῶν ἄλλοις ἐκλυθεῖς συμ-
 βάνει τὸ τελευταῖον σωτῆρας, οὕτως καὶ τὸν
 αἰσι τὸν πνύμονα τόπον. καὶ ὅτι γδ ἔξω φέ-
 ρεται τὸ πνύμα, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι βίαιον
 αὐτῆ τῶν πληγῶν ἄμα ὃ καὶ διὰ τὸ τετρα-
 γυῖον τῶν ἀρτηρίων αὐτῶν ἰσχυροῦς, οὐ δύ-
 ναται τὸ πνύμα ἔξω φέρεσθαι συνεχεῖς, ἀλ-
 λα διασπασμένοι, ὡς ἀπὸ βίαιας γίνεσθαι
 τὰς φωνὰς αὐτῆ καὶ γίνεσθαι ὄντων διὰ τῶν τῆ
 πνύμονος γλιχρότητα, τὸ πνύμα οὐ δυνά-
 νται παραμῶνται αἰσι τὸν ἔξω τόπον διαμρ-
 τῶν ὄντες φθέρησθαι μὲν γδ, ἀλλ' οὐ δυνά-
 νται γλιχρῶναι, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μτ' σωτο-
 νίας τῶν τῆ ἀέρος πληγῶν, ἀλλὰ μόνον φων-
 νοσιν, ὡς αἰ ὑπ' αὐτῶ τῆ φάρυγγος τὸ πνύ-
 μα βιαζόμενον. ἤδη δὲ ἰσχυροῦσαν, οὐτε αἰσι
 τὰς φλέβας, οὐτε αἰσι τὰς ἀρτηρίας ὅτι τὸ
 πύου, ἀλλὰ αἰσι τῶν κινήσων τῆς γλώττης.
 χαλεπῶς γδ αὐτῶν μεταφέρουσι, ὅταν ἔτε-
 ρον δέη φθόγγον εἰπεῖν. διὸ καὶ πολλῶν χρο-
 νον τὸ αὐτὸ ῥῆμα λέγουσι, οὐ δυνάμενοι τὸ
 ἑμῆς εἰπεῖν· ἀλλὰ συνεχεῖς τῆς κινήσεως καὶ
 τῆ πνύμονος αὐτῆ ὅτι τῶν αὐτῶ ὀρμηλῶ
 φερούμενοι διὰ τὸ πλῆθος, καὶ τῶν βίαιον τῆ
 πνύματος. ὡσπερ γδ καὶ τὸ σῶμα ὅλον ἤδη
 τρεχόντων βιαιῶς, χαλεπὸν ὅτιν ἐκ τῆς ὀρμῆς
 εἰς ἄλλω κινήσων μετασῆσθαι, τὸν αὐτὸν ἔσπον καὶ κτλ μέγας. διὸ καὶ πολλὰ κτλ τὸ μὲν ἔξῃς εἰπεῖν
 οὐ δυνάμεται, τὸ δὲ μτ' ὑπὸ λέγουσι βιαιῶς, ὅταν ἄλλω ποιήσωνται τῆς κινήσεως ἀρχῶν. δῆλον
 δὲ ὅτι καὶ γδ τῆς ὀρμηλῶς τῆ το συμβάθει πολλὰ κτλ, διὰ τὸ βίαιον αὐτῆ γίνεσθαι τῶν τῆ
 πνύματος φωνῶν.

Præterquàm quòd illæ sunt ab invicem
 per parvas partes distractæ. Flaccidarum
 verò plurimæ, principia quidem habent
 continua, postea in plures partes divi-
 sionem accipiunt. Hirsutæ verò voces sunt
 quibuscumque intrinsecus spiritum illico
 eiciimus cum sonis. Nudæ verò econtra,
 quæcumque fiunt absque spiritus eiec-
 tione. Distrumpi enim accidit voces, quando
 non amplius valent aerem cum percus-
 sione emittere. Sed locus ipsorum circa
 pulmonem à distantia eiciatur. Sicuti en-
 nim vasa & humeros dissolvi accidit
 ultimo intense, sic etiam locus circa pul-
 monem. Lenis enim extra ferunt spiritus,
 quia non fiat violenta eius percussio. Si-
 mul verò etiam quia aspera reddita est
 arteria ipsorum valde, non potest spiritus
 extrâ ferri continuus, sed distractus, ut di-
 stractæ sint voces ipsorum. Et quidam pu-
 tant ob pulmonis lubricitatem, spiritum
 non posse transmitti circa externum lo-
 cum errantes. Sonant enim, non tamen
 possunt vociferari, quia non fiat cum in-
 tentione aeris percussio, sed solum son-
 ant, veluti ab ipso pharynge spiritus sit
 violentatus. Iis verò, qui gracilem habent
 vocem, nec circa venas, nec circa ar-
 terias est passio, sed circa motum linguæ.
 Difficulus enim ipsam transferunt, quan-
 do alterum sonum oportet dicere. Quare
 multo tempore idem verbum dicunt,
 non valentes consequens dicere. Sed con-
 tinuè motu & pulmone ipsorum ad eun-
 dem impetum lato, ob multitudinem &
 violentiam spiritus. Sicut enim totum
 corpus currentium violententer, ex impetu
 in alium motum transferre difficile est,
 eodem modo & secundum partem. Qua-
 re multoties consequens dicere non pos-
 sunt, sed id quod post hoc, facile, quando
 aliud motus fecerint principium. clarum
 id est. Etenim iratis hoc accidit multo-
 ties, quia violenta ipsorum fit spiritus
 latio.